

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/49/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201890
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013201890.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, XXX XX N. N., proti odporkyni Sociálnej poisťovni - ústrediu, Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júla 2013, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/207/2013-18 zo dňa 24. februára 2014 v časti výroku o trovách konania, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/207/2013-18 zo dňa 24. februára 2014 v časti výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250o Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júla 2013 z dôvodu, že odporkyňa, ktorej rozhodnutie súd preskúmaval, vydala nové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 6. februára 2014, ktorým celkom vyhovel návrhu navrhovateľa. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že hoci bol navrhovateľ v konaní úspešný, náhradu trov konania si neuplatnil, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu krajského súdu v časti výroku o trovách konania podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 13. marca 2014, ktorým žiadal priznať náhradu trov konania z dôvodu, že bol v konaní úspešný, a preto má nárok na ich náhradu.

Krajský súd uznesením č. k. 20Sd/207/2013-21 zo dňa 18. marca 2014 v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 205 ods. 1 a 2 O.s.p. vyzval navrhovateľa, aby odstránil vady podania zo dňa 13. marca 2014.

Navrhovateľ svojim podaním zo dňa 2. apríla 2014 doplnil pôvodné odvolanie s tým, že upresnil, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa domáha.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250l ods. 1, 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Zo súdneho spisu ma najvyšší súd za preukázané, že navrhovateľ si v priebehu prvostupňového súdneho konania neuplatnil nárok na náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p., na základe čoho mu krajský súd uznesením č. k. 20Sd/207/2013-18 zo dňa 24. februára 2014 nepriznal právo na náhradu trov konania. Navrhovateľ si prvý krát nárok na náhradu trov konania uplatnil až v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu s odôvodnením, že mu náhrada patrí, keďže bol v konaní úspešný, a aj to bez toho, aby tieto trovy vyčísľil.

Zo zákona však jednoznačne vyplýva, že o povinnosti hradiť trovy súd rozhoduje iba na návrh účastníka konania a z podstaty nároku na náhradu trov konania, o ktorom sa rozhoduje spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, vyplýva, že nárok na náhradu trov by si mal účastník uplatniť najneskôr do vydania rozhodnutia vo veci samej. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď nerozhodol o povinnosti odporkyne nahradiť navrhovateľovi trovy konania, preto odvolací súd v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie krajského súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

Žiada sa poznamenať, že ani v odvolaní navrhovateľ neuviedol, aké trovy mu v konaní vznikli, a zo spisu žiadne nevyplyvajú: navrhovateľ nie je zastúpený advokátom, neplatil súdny poplatok, ani sa vo veci neuskutočnilo pojednávanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože ten bol v odvolacom konaní neúspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.